

Izraksti no Kinga Foleta runas

Pravietis Džozefs Smits (1805.–1844. g.) mācīja:

„Ja cilvēks neiemācas neko vairāk kā ēst, dzert, un gulēt un neizprot nekādas Dieva ieceres, tad dzīvnieks saprot tikpat daudz. Tas ēd, dzer, guļ un nezina neko vairāk par Dievu; taču tas zina tikpat daudz kā mēs, ja vien mēs neesam spējīgi saprast caur

Visuvarenā Dieva iedvesmu. Ja cilvēki neizprot Dieva raksturu, tie neizprot paši sevi. . . .

Mans galvenais mērķis ir noskaidrot vienīgā gudrā un patiesā Dieva raksturu un to, kāds Viņš ir. . . .

Dievs Pats reiz bija tāds, kādi mēs esam tagad, un ir paaugstināts cilvēks, un sēž tronī Debesīs! Tas ir liels noslēpums. Ja šodien pavērtos priekškaris un ja varenais Dievs, kurš tur Zemi tās orbitā un kurš Savā spēkā tur visas pasaules un visas

lietas, padarītu Sevi redzamu — es saku, ja jūs Viņu šodien redzētu, jūs Viņu redzētu cilvēka izskatā — līdzīgu jums, pēc ārienes, tēla un veidola kā cilvēkam; jo Ādams tika radīts pēc Dieva veidola, tēla un līdzības, un viņš saņēma norādījumus, staigāja, sarunājās un apspriedās ar Viņu, kā viens cilvēks sazinās ar otru” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2007], 41.–42. lpp.).

„Šī tad ir mūžīgā dzīve — zināt vienīgo gudro un patieso Dievu; un jums pašiem ir jābūvējas, kā kļūt par dieviem un ķēniņiem un priesteriem Dievam, savam Tēvam, . . . paceļoties no vienas mazas pakāpes uz nākamo un no mazām dotībām uz lielākām, no žēlastības uz žēlastību, no paaugstināšanas uz paaugstināšanu, līdz jūs sasniedzat mirušo augšāmcelšanos un spējat pastāvēt mūžīgās liesmās, un sēdēt godībā kā tie, kuri sēž mūžīgās varas tronī” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits*, 219.–220. lpp.).

Izraksti no Kinga Foleta runas

Pravietis Džozefs Smits (1805.–1844. g.) mācīja:

„Ja cilvēks neiemācas neko vairāk kā ēst, dzert, un gulēt un neizprot nekādas Dieva ieceres, tad dzīvnieks saprot tikpat daudz. Tas ēd, dzer, guļ un nezina neko vairāk par Dievu; taču tas zina tikpat daudz kā mēs, ja vien mēs neesam spējīgi saprast caur

Visuvarenā Dieva iedvesmu. Ja cilvēki neizprot Dieva raksturu, tie neizprot paši sevi. . . .

Mans galvenais mērķis ir noskaidrot vienīgā gudrā un patiesā Dieva raksturu un to, kāds Viņš ir. . . .

Dievs Pats reiz bija tāds, kādi mēs esam tagad, un ir paaugstināts cilvēks, un sēž tronī Debesīs! Tas ir liels noslēpums. Ja šodien pavērtos priekškaris un ja varenais Dievs, kurš tur Zemi tās orbitā un kurš Savā spēkā tur visas pasaules un visas

lietas, padarītu Sevi redzamu — es saku, ja jūs Viņu šodien redzētu, jūs Viņu redzētu cilvēka izskatā — līdzīgu jums, pēc ārienes, tēla un veidola kā cilvēkam; jo Ādams tika radīts pēc Dieva veidola, tēla un līdzības, un viņš saņēma norādījumus, staigāja, sarunājās un apspriedās ar Viņu, kā viens cilvēks sazinās ar otru” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* [2007], 41.–42. lpp.).

„Šī tad ir mūžīgā dzīve — zināt vienīgo gudro un patieso Dievu; un jums pašiem ir jābūvējas, kā kļūt par dieviem un ķēniņiem un priesteriem Dievam, savam Tēvam, . . . paceļoties no vienas mazas pakāpes uz nākamo un no mazām dotībām uz lielākām, no žēlastības uz žēlastību, no paaugstināšanas uz paaugstināšanu, līdz jūs sasniedzat mirušo augšāmcelšanos un spējat pastāvēt mūžīgās liesmās, un sēdēt godībā kā tie, kuri sēž mūžīgās varas tronī” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits*, 219.–220. lpp.).

